

Terug naar de oorsprong van paella in het Albufera natuurgebied

Valencia wordt als stedentrip met het jaar populairder. Guusje van Kreijl en Evelien Rijkman vestigden zich in de zomer van 2019 in deze sinaasappelstad om een reisorganisatie te starten. Met The Orange Guide willen zij de reiziger kennis laten maken met méér dan alleen de bruisende terrasjes en het uitgestrekte strand. In dit tweede van een reeks van artikelen in Por Favor nemen de enthousiaste meiden je mee naar het beschermde Albufera natuurpark naast de stad Valencia, waar het grootste meer van Spanje ligt en waar de paella haar oorsprong kent.

Valencia is een fantastische stad met een oud stadscentrum, een kilometerslang park gelegen in een oude rivierbedding, verschillende bruisende wijpjes én een uitgestrekt strand. Dat alles bij elkaar is al meer dan genoeg voor een heerlijke weekendtrip, maar blijf je langer in Valencia dan wil je soms ook even de stad uit. Al is het maar voor de afwisseling. Wij, Guusje en Evelien van The Orange Guide, doen niets liever dan parels in de omgeving van Valencia ontdekken. Één van deze parels, dichtbij de stad en eigenlijk niet te missen bij een (wat langer) bezoek aan Valencia, is het Albufera natuurgebied. Daarin bevindt zich het grootste zoetwatermeer van Spanje, met een omvang van wel zo'n 42.000 voetbalvelden. Perfect om je voor een dag even helemaal in een andere wereld te wanen: de wereld van natuur, rust, rijstvelden en paela.

In de zomer staan de rijstvelden in bloei, daarom besluiten we om in hartje zomer naar het Albuferagebied te fietsen. De fietstocht gaat grotendeels langs de stranden van El Saler. Met onze haren in de wind en de zon in ons gezicht doen we deze fietsroute met gemak.

We beginnen onze dag, zoals wel vaker, in de markt van Ruza-fa. Hier halen we een zogenaamde Valenciaanse cappuccino: door een vleugje sinaasappelschil bij de gemalen koffiebonen in de piston te voegen, krijgt de cappuccino een heerlijk sinaasappelaroma. Met echt Spaanse *lacitos de miel* erbij hebben we goed ontbeten voor de stevige fietstocht die ons te wachten staat. We halen nog wat vers fruit en water op de markt en stappen rond een uur of 10 op de fiets. Onze eerste stop is bij Ciudad de las Artes y las Ciencias. Dit futuristische bouwwerk van Valenciaanse architect Santiago Calatrava hoort bij de twaalf 'schatten van Spanje' (waaronder o.a. ook het Alhambra in Granada en de Sagrada Familia in Barcelona vallen). Het aquarium in één van deze gebouwen is de grootste van Europa en zeker een bezoek waard.

We vervolgen onze tocht naar de stranden van El Saler, ten zuiden van de Valenciaanse containerhaven. Rechts van ons liggen velden waar artisjokken groeien; links van ons ligt de felblauwe zee van El Saler. Deze duinstranden zijn een bezoek waard: rustiger, witter en schoner dan de Valenciaanse stadsstranden, die ook al niet zo druk of vies zijn. We kunnen

Heb je de NPO serie The Pier (El Embarcadero in het Spaans) al gezien? Deze speelt zich grotendeels af tussen de rijstvelden van dit Albufera natuurgebied. Je ziet in de serie veel lang, felgroen gras; dat zijn de rijstvelden in de zomer. Al sinds de 13e eeuw, ten tijde van de Moren, wordt hier vis gevangen en bovenal rijst verbouwd. De speciale arroz bomba uit de Albufera is het grootste exportproduct van de regio Valencia. Er wordt in feite meer rijst verbouwd dan sinaasappels. Hadden wij misschien toch beter The Rice Guide kunnen heten.

FIETSEND door felgroene rijstvelden kom je *barracas* tegen. *TRADITIONELE* vissershuisjes gebouwd VAN KLEI EN RIET

het niet laten een duik te nemen in de kalme zee, waarna we onze tocht richting de rijstvelden voortzetten.

We hebben door de felgroene rijstvelden gefietst en zijn meerdere *barracas* tegengekomen, de traditionele vissershuisjes gebouwd van klei en riet. Hierna komen we aan in hét vissersdorpje van Albufera, el Palmar. Bestaande uit enkele straten en vooral héél veel bootjes, heeft dit dorpje zo'n 900 inwoners waarvan bijna iedereen ofwel rijstboer, ofwel visser is, of werkt in één van de wel 35 paella restaurants. Keuze genoeg dus. Onze keuze valt op Casa Àngel, waar de bar betegeld is met een heel verhaal over de vroegere rijsttoogst en de paella wordt er nog op houtvuur bereid. We zijn wel toe aan een warme lunch! We kiezen als vanzelfsprekend de echte Valenciaanse paella met kip en konijn, niet alleen overheerlijk maar ook goede brandstof voor onze terugtocht.

Na de lunch stappen we eerst nog op het bootje van Pepe, die in zo'n drie kwartier in alle rust over het Albuferameer vaart. Het Albuferameer kent zo'n 500 vissers die uit vissersfamilies in de omgeving komen. Jaarlijks wordt met een echte bingobol geloot wie waar mag vissen. Er mag alleen gevestigd worden op aanvraag van de lokale restaurants; alleen daar kun je de vis dan ook eten. Vroeger werden de vissersbootjes vooruitgeduwd met een lange houten paal. Dat ging, want de bodem van het meer is slechts 1 meter diep. Tegenwoordig gaat dat meestal met een klein motortje. De vissen in het meer schrikken hier vaak van, vandaar dat je ze regelmatig boven het water uit ziet springen.

Eenmaal terug aan wal fietsen we naar een steiger die uitzicht biedt over het meer. Hier genieten we van de magische zonsondergang. We vertrekken net op tijd om nog in het licht terug naar Valencia te kunnen fietsen. De dennenbomen van de duinbossen van El Saler ruiken nu extra sterk en de warme zomeravond geeft ons een rozig gevoel. Dit was een magische en héle Valenciaanse dag buiten de stad. Voor herhaling vatbaar!

De *arroz bomba* is de basis van de Valenciaanse paella die in Valencia overal op het dagmenu staat. Je kunt je voorstellen dat de rijstboeren vroeger honger kregen van het harde werk. Ze gebruikten ingrediënten die ze bij de hand hadden: rijst, kip, konijn, bonen, artisjok, slakken en rozemarijn. Voeg daar saffraan aan toe, het 'Spaanse Goud', en je hebt een echte Valenciaanse paella. Daar zitten van origine dus geen zeevruchten in, in tegenstelling tot wat veel mensen denken.

Arrangement

Wil jij ook even helemaal de stad uit en t ch heel erg Valencia ervaren? De meiden van The Orange Guide hebben een ideale fietsroute uitgestippeld en reserveren graag een restaurant voor je. Een andere aantrekkelijke optie is om je aan het eind van de dag op te laten halen door een taxi, die je in zo'n twintig minuten naar El Palmar brengt. Hier stap je op een privébootje en geniet je al varend van een wijnarrangement of zelfs een diner op het water, terwijl de zon langzaam in de horizon zakt. Een magische ervaring. Ook dat regelt The Orange Guide voor je.

**Aan het eind van de tocht
GENIETEN WE van de
MAGISCHE ZONSONDERGANG bij
het ALBUFERAMEER**